

[Stinus]

Jeg må sige, det er ubegribeligt, for at bruge forsvarsministerens eget ord, at ministeren kan forsvare dette materiale. Enten er forsvarsministeren ikke pædagog, eller også har han ikke læst hæfterne. Det er der måske også andre deltagere i debatten der ikke har.

Målet med dette materiale er klart: det er skrækpropaganda ud fra devisen »fjenden lurer lige om hjørnet« for at skabe en positiv holdning til NATO og det danske forsvar. Dette sidste burde ikke i sig selv være odiøst, men det bliver det, fordi det skal gøres ved hjælp af den frygt og angst, som langsomt opbygges hos de elever, der gennemgår hæfte og videobånd.

Hæfte 1 er et diskussionsspil om bolanerne: skal vi bruge vores forsvar til at stoppe bolanerne med, eller skal vi lade være? Gennem de sidste syv år har bolanerne udvidet deres rige, så det nu strækker sig over hele Nordafrika, Mellemøsten og Europa. Spillet lægger helt klart op til, at bolanerne, dvs. russerne, er onde, og at de ønsker at erobre det meste af verden. Vi må regne med et angreb imod Danmark; vi har i alle tilfælde aldrig været så tæt på. I løbet af hæftet oppiskes et had til fjenden, og der lægges op til, at bolanerne kun kan klares med væbnet magt. I hæftet findes en række meget ledende spørgsmål.

Hæfte 2 er et ensidigt propagandahæfte for NATO.

Hæfte 3 hedder »Danmark og naboerne« og burde vel egentlig handle om at definere godt naboskab, men handler i stedet om, hvilke strategier der er anvendelige, hvis det skulle komme til krig med Sovjetunionen. Det er et hæfte fyldt med lutter skræmmehypoteser, og enhver elev, der ikke er i stand til at gennemskue propagandaen, må stå tilbage med det helt klare indtryk, at Sovjetunionen forbereder en krig mod Danmark og vore nabolande.

I hæfte 4, som hedder »International sikkerhed«, vendes FN-pagten 180° rundt. Hvor det burde være noget væsentligt at påpege, at FN's formål er at forhindre krig og at sikre fred og retfærdighed, bliver det væsentlige her, at pagtens artikel 51 gør det lovligt at bruge militærmagt i selvforsvar, og man kan jo aldrig vide. Derfor må vi erkende, at våben eksisterer og kan blive brugt. Det foregives, at eleverne skal tage stilling til, om NATO er noget godt eller skidt, men

først skal vi se på, hvilken mulighed vi har. Hæftet fremstiller alle internationale sammenslutninger som magtesløse; kun NATO er i stand til at hjælpe.

Hæfte 5, »Fire slags forsvar«, er en forholdsvis redelig gennemgang af 4 typer forsvar, men opgaven er igen meget ledende. Som elev kan man kun komme til det resultat, at et ikke-voldsforsvar og et militsforsvar ikke passer til danskerne.

Helt galt er det i formuleringen af spørgsmål 4, der falder uden for, hvad man ellers har spurgt om, nemlig om holdninger. Når det drejer sig om det konventionelle forsvar, skal man alene tage stilling til økonomi og det på en meget smart måde. Svaret bliver: forsvaret er billigt, måske oven i købet for billigt.

I hæfte 6, »Sikkerhed, troværdighed og afskrækkelse«, appelleres til det mest negative i mennesker: vi kan slå først, vi kan spørre, vi kan true med gengældelse, vi kan afskrække dem; derfor skal vi hele tiden have flere og bedre våben, mere mandskab, flere ressourcer osv.

Hæfte 7, »Vort forsvar«, indeholder mere skrækpropaganda. Det handler om et tænkt sovjetisk angreb på Danmark, og hvad det er nødvendigt vi har for at forhindre det: flere penge til forsvaret.

I hæfte 8, »Civilbefolkningen og krigen«, er russerne her; og det er værre, end vi havde ventet. Der er i dette hæfte tale om at oppiske en stemning af had.

Som det nævnes i bemærkningerne, er materialet blevet stærkt kritiseret i pressen og ikke mindst af de lærere, som skal bruge det. Hvordan er det i det hele taget muligt i 8 hæfter at tale om krig og forsvar uden overhovedet at beskæftige sig med emnet fred?

Det radikale venstre er enig med forslagsstillerne i deres positive kommentarer om det sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvalg, SNU, og dets virksomhed, og vi er også parat til at skaffe flere midler til SNU, men vi ønsker at gå længere end forslagsstillerne. Forsvarets oplysnings- og velfærdstjeneste har vel stadig en rolle at spille inden for forsvaret, men efter det radikale venstres opfattelse er tiden nu inde til helt at bringe FOVs udadvendte publikations- og oplysningsvirksomhed til ophør. De materialer, jeg har omtalt i dag, viser, at tiden er løbet fra FOVs virke på dette område. Dertil kommer, at vi i